

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lutego 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że P. J. (1) od dnia 1 kwietnia 2019 r. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) S.A. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał ,że w dniu 25 marca 2019 r. pomiędzy P. J. (1) , a płatnikiem zawarto umowę , której strony nadały nazwę umowy o pracę na czas nieokreślony od 1 kwietnia 2019 r. na mocy której P. J. (2) powierzono obowiązki pracownika ds. administracji w wymiarze 1/30 etatu. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał ,że płatnik składek w istocie nie prowadzi działalności , a co istotne , P. J. (1) nie posiada zwierzchnika. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia ,że P. J. (1) wykonuje powierzone obowiązki w ramach stosunku pracy.

/decyzja (...) akt ZUS/

W dniu 27 marca 2022 r. P. J. (1) złożył odwołanie od ww. decyzji. W treści odwołania wskazał ,że jakkolwiek zgadza się z ustaleniami organu rentowego ,iż sporna umowa o pracę z dnia 25 marca 2019 r. nie spełnia warunków stosunku pracy , to jednak powinna ona zostać zakwalifikowana jako umowa zlecenia i stanowić tytułu do objęcia go ubezpieczeniami społecznymi od 1 kwietnia 2019 r.

/odwołanie k.3 – 3 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kosztów postępowania , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odpowiedź na odwołanie k.5 – 5 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek (...) S.A. w dniu 16 października 2012 r. został wpisany do rejestru przedsiębiorców pod nr KRS (...). Do 26 marca 2019 r. P. J. (1) był prezesem zarządu ww. spółki. W dniu 19 marca 2019 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki. W latach 2019 – 2020 spółka nie prowadziła działalności gospodarczej. Spółka została wykreślona z rejestru przedsiębiorców z dniem 27 maja 2022 r.

/okoliczności bezsporne/

Z treści dokumentu zatytułowanego „, umowa o pracę ” z dnia 25 marca 2019 r. wynika ,że z dniem 1 kwietnia 2019 r. płatnik składek miał powierzyć P. J. (1) obowiązki pracownicze pracownika ds. administracji w wymiarze 1/30 etatu z wynagrodzeniem w wysokości 75,00 zł miesięcznie. Ze strony spółki umowa została zawarta przez M. K. – pełnomocnika spółki do zawierania umów z członkiem zarządu spółki.

/umowa o pracę k.22 – 23 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy. Podkreślić należy ,że wnioskodawca nie kwestionował faktu ,że nigdy nie wykonywał ww. umowy o pracę. Co więcej , P. J. (1) nie ukrywał ,że zawarcie spornej umowy miało dać mu jedynie upoważnienie do działania w imieniu spółki , a zarazem miało pozwolić na uniknięcie ewentualnej odpowiedzialności osobistej. Niemniej jednak w jego ocenie wykonywał on umowę zlecenia , a tym samym powinien podlegać ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art.12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2022 roku, poz.1009), pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych osoba wykonująca pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Podkreślić należy ,że zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował podleganie przez P. J. (1) ubezpieczeniom społecznym na podstawie umowy o pracę. Wprawdzie wnioskodawca nie kwestionował faktu ,że nie wykonywał umowy o pracę , to jednak w jego ocenie wykonywał on umowę zlecenia , a tym samym powinien podlegać ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

W tym miejscu wskazać należy , że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot żądania (sporu) jest określony treścią tej decyzji (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 września 2000 r., II UKN 685/99, OSNAPiUS 2002 nr 5, poz. 121; w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, OSNAPiUS 2000 nr 15, poz. 601). Co jednak istotne, postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych toczy się trybie odwoławczym od decyzji organu rentowego, co wynika z treści art. 476 § 2 KPC. Taki odwoławczy tryb postępowania powoduje, iż sąd powszechny rozpoznając odwołanie wniesione przez stronę postępowania dokonuje kontroli prawidłowości decyzji wydanej przez organ rentowy z punktu widzenia jej zgodności z prawem i równocześnie związany jest jej zakresem.

Sąd pragnie wskazać ,że podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Stosunek pracy jest bowiem stosunkiem zobowiązaniowym uzewnętrzniającym wolę umawiających się stron. W sytuacji, gdy strony nie pozostają faktycznie związane stosunkiem pracy, nie można mówić o fakcie podlegania pracowniczym ubezpieczeniom społecznym. Natomiast sam fakt wykonywania za wynagrodzeniem określonego rodzaju czynności przez jedną ze stron na rzecz drugiej w zależności od cech danego stosunku prawnego, co do zasady może zostać zakwalifikowany, jako umowa o dzieło, umowa zlecenia lub też umowa o świadczenie usług, o której mowa w art.750 k.c. wobec której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Ocena z jakim faktycznie stosunkiem prawnym mamy do czynienia na gruncie przedmiotowej sprawy pozostaje jednak poza zakresem rozważań Sądu Okręgowego, albowiem przedmiotem zaskarżonej decyzji była wyłącznie umowa o pracę , a tej wnioskodawca z całą pewnością nie wykonywał.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. , a wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ustalił zgodnie z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz.265 ze zm.).

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy

z pouczeniem o środkach odwoławczych.

S.B.